

Prředkládana disertacní práce se zaměřuje na proces přechodu do dospělosti očima mladých lidí a očima jejich matek. Výzkumná studie se opírá o teorii J.J. Arnetta, který identifikoval nové vývojové období „emerging adulthood“ [Arnett, 1998]. Na průběh dospívání se díváme ze tří perspektiv: vývojově psychologické, sociologické a kulturně-antropologické. Popis jednotlivých období spojených s přechodem do dospělosti je rozšířen o kontext rodiny, ve které je mladý člověk vychováván a kultury, ve které vyrůstá. Představením těchto tří perspektiv v první části

vytváříme teoretický rámec pro empirickou část.

V empirické části prezentujeme vlastní kvalitativní studii. Výzkum probíhal formou polostrukturované

hloubkové rozhovoru s mladými lidmi a jejich matkami. Naším cílem bylo porozumět tomu, jak vnímají mladí lidé ve věku od 18 do 30 let pojem dospělost a jak by popsali vlastní proces dospívání. Chtěli jsme zjistit, zda mladí lidé vykazují znaky období „emerging adulthood“. Zajímalo nás, jaký vliv má na dospívání vztah s matkou, způsob výchovy a kulturní kontext. Matek jsme se ptali, co pro ně znamená pojem dospělost, jak posuzují dospělost u svých dětí, které okamžiky byly podle jejich názoru pro děti důležité a jak by popsaly vývoj jejich vztahu a styl výchovy. Naším cílem bylo zjistit, jestli se pohled na přechod do dospělosti očima mladých a očima matek liší. Konečně naším posledním otázkou bylo, jestli existují česká kulturní specifika procesu dospívání.

Výsledky ukázaly, že dospělost je mladými vnímána jako vnitřní pocit spojený se získáním a přijetím určitých vlastností a schopností, mezi nimiž je nejdůležitější zodpovědnost.